

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **T. V. A.**
st. přísl. Vietnamská socialistická republika
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty,
Vyšní Lhoty 234, 739 21 Vyšní Lhoty,
zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem
sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 3. 11. 2025, č. j. OAM-968/BA-BA01-BA03-PŘZ-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne ze 3. 11. 2025, č. j. OAM-968/BA-BA01-BA03-PŘZ-2025, se **ruší** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 269 Kč k rukám Mgr. Marka Sedláka, advokáta, se sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

1. Žalovaný rozhodnutím o nepropuštění ze zařízení pro zajištění cizinců ze dne 3. 11. 2025, č. j. OAM-968/BA-BA01-BA03-PŘZ-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“), rozhodl tak, že je žalobce ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, (dále jen „zákon o azylu“), nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu dobu trvání zajištění stanovil do 19. 12. 2025. Žalobce proti napadenému rozhodnutí brojil žalobou, ve které zejména namítal, že napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy rozhodnutím ze dne 14. 8. 2023, č. j. KRPA-23534-55/ČJ-2022-000022-ZSV, podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3,4 zákona č. 326/1999, o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uložilo žalobci správní vyhoštění v délce dvou let. Krajské ředitelství dne 25. 8. 2025 rozhodlo o zajištění žalobce za účelem vyhoštění na 90 dnů. Do protokolu o podání vysvětlení téhož dne žalobce uvedl, že se ze strachu prokazoval cizím dokladem. Po udělení správního vyhoštění nevystěhoval zpět do Vietnamu, protože tam má dluhy. V České republice má také přítelkyni T. H. L. a chce s ní zde zůstat. Bydlí s ní v X. Majitelem bytu je matka jeho přítelkyně. Pracuje na Sapě, je zdravý.
3. Žalobce dne 1. 9. 2025 opakovaně požádal o udělení mezinárodní ochrany. Svou žádost odůvodnil následovně: je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky (dále jen „Vietnam“), národnosti vietnamské. Je bez náboženského vyznání a politického přesvědčení, nikdy nebyl členem politické strany ani politicky aktivní. Je svobodný, bezdětný a chce se ženit. Z Vietnamu vycestoval letecky v létě 2017 za prací do Rumunska. Pracovní smlouva mu tam skončila v létě 2019. Poté se nějakou dobu zdržoval v Rumunsku. V květnu nebo červnu 2021 přijel do Prahy automobilem. Cestovní doklad nemá. Z členských států Evropské unie pobýval v minulosti asi čtyři roky v Rumunsku. V minulosti žádal o mezinárodní ochranu v České republice. Nemá žádné zdravotní omezení, je zdravý a bez obtíží. O mezinárodní ochranu v ČR žádá, neboť má ve Vietnamu dluhy, vyhrožují mu na životě. Má zde snoubenku a chtěl by s ní v České republice založit rodinu.
4. Rozhodnutím o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců ze dne 3. 9. 2025, č. j. OAM-968/BA-BA01-BA06-Z-2025, žalovaný zajistil žalobce ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu v zařízení pro zajištění cizinců a rozhodl, že ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 19. 12. 2025
5. Součástí správního spisu je žádost žalobce o propuštění ze zajištění ze dne 30. 10. 2025. K žádosti žalobce přiložil Doklad (potvrzení) o zajištění ubytování paní T. M. P. a dále prohlášení k žádosti o propuštění o zajištění s ověřovací doložkou pro legalizaci paní T. H. L. V prohlášení paní T. H. L. prohlásila, že žalobce osobně zná, je to její druh, se kterým žije dlouhodobě ve společné domácnosti a chtějí uzavřít sňatek. Z důvodu této rodinné vazby pro případ propuštění žalobce ze zařízení pro zajištění cizinců žalobce finančně zabezpečí, poskytne mu finanční prostředky k zajištění obživy včetně prostředků na případné dojíždění na kontroly. Zároveň zajistí bezplatné ubytování v jejím bydlišti. Dne 11. 11. 2025 pak žalobce Zařízení pro zajištění cizinců požádal o možnost uzavřít sňatek.

6. Dne 3. 11. 2025 žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž o žádosti žalobce o propuštění ze zajištění rozhodl tak, že je žalobce ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 19. 12. 2025. Uvedl, že žalobce opakovaně pobýval na území České republiky nelegálně a prokazoval se navíc povolením k pobytu vydaným na jméno jiné osoby. Žalobce rovněž vykonával nelegálně pracovní aktivity. Jeho první žádost o mezinárodní ochranu byla zamítnuta jako nedůvodná. K předloženému dokumentu o zajištění ubytování žalovaný uvedl, že se žalovaný o dané osobě ani jednou nezmiňuje, nespecifikuje vazbu či vztah. Nejedná se tak o jakkoli pevnou osobní vazbu žalobce na uživatele předmětné nemovitosti. Co se týče žalobcovy údajné družky, která mu má ubytování bezplatně zajistit a finančně ho podporovat, žalovaný uvedl, že žalobce existenci této vazby nijak neprokázal a údajné prohlášení této družky nebylo žalovanému do dne vydání rozhodnutí doloženo. Samotné zajištění si jakékoliv adresy není důvodem pro propuštění žadatele ze zařízení pro zajištění cizinců. Žalovaný nevidí důvod, proč by právě paní P. a paní L. měly postoj žalovaného jakkoliv změnit.

III. Žaloba

7. Žalobce se vyjádřil k několika pasážím napadeného rozhodnutí. K osobě ubytovatelky paní P. uvedl, že k ní žádný vztah nemá. Jedná se o majitelku nemovitosti, ve které žije ve společné domácnosti se svojí družkou, na adrese X. Bezplatné ubytování zajišťuje družka žalobce. Z žádosti o propuštění ze zajištění i z prohlášení družky je zřejmé, že družka na této adrese bydlí. Není zřejmé, proč by podle žalovaného měl mít žalobce nějakou vazbu či vztah k osobě majitele nemovitosti, ve které bydlí. To, že na této adrese žije družka, se kterou žalobce sdílí společnou domácnost, prokazuje jeho osobní vazbu k místu ubytování a ke družce, nikoli k majiteli nemovitosti.
8. Následně namítl, že prohlášení své družky k žádosti o propuštění ze zajištění doložil, což soudu dokládá přeposláním žádosti o propuštění ze zajištění v podobě a s přílohami, jak ji prostřednictvím zástupce žalovanému doručil dne 30.10.2025. Napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Prohlášení družky tedy měl žalovaný v době, kdy vydal rozhodnutí napadené touto žalobou k dispozici, a přesto k němu nepřihlédl a nevypořádal se s ním. Pokud žalovaný uvádí, že žalobce existenci své vazby na družku neprokázal, pak žalobce namítá, že v žádosti o propuštění ze zajištění navrhoval provedení pobytové kontroly a výsledk svůj a výsledk své družky. Žalovaný se však k těmto důkazním návrhům nijak nevyjádřil.
9. Žalobce dále namítl, že úvahy žalovaného o možnosti uložení zvláštního opatření jsou celkově nepřezkoumatelné.
10. Žalobce z výše uvedených důvodů navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.
11. V replice žalobce uvedl, že vysvětlení žalovaného ohledně technické chyby se zasláním prohlášení družky je nesrozumitelné. Kromě toho, prohlášení družky bylo výslovně uvedené mezi přílohami v obálce datové zprávy, takže žalovaný o jeho existenci věděl již od okamžiku doručení žádosti o propuštění. Pokud se prohlášení žalovanému nepodařilo

zobrazit, měl právního zástupce žalobce požádat o součinnost, popřípadě tento technický problém alespoň konstatovat a vysvětlit v napadeném rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že je z napadeného rozhodnutí jasné seznatelné, z jakých podkladů správní orgán vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým závěrům jej tyto úvahy vedly. Má za to, že postupoval v souladu s právními předpisy.
13. Žalovaný sdělil, že dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o mezinárodní ochranu v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců (dále též „ZZC“), pokud nelze účinně uplatnit zvláštní opatření dle § 47 zákona o azylu, jestliže byla žádost podána v ZZC a existují oprávněné důvody se domnívat, že byla podána pouze s cílem vyhnout se správnímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv ji mohl podat dříve. Z postupu žalobce je zároveň dle žalovaného zřejmé, že by jeho propuštěním ze zajištění byl ohrožen průběh správního řízení ve věci mezinárodní ochrany, a nelze v jeho případě předpokládat, že by žalobce své jednání změnil a respektoval by zvláštní opatření dle zákona o azylu, které by mu správní orgán uložil. Ze všech těchto důvodů by uplatnění zvláštního opatření dle § 47 zákona o azylu nebylo dle názoru žalovaného účinné.
14. Žalovaný se také zabýval tvrzením žalobce o tom, že má v České republice zajištěno ubytování. Žalobce odůvodnil prostřednictvím svého zástupce aktuální žádost o propuštění ze zajištění tím, že má zajištěno ubytování na adrese X u ubytovatelky paní P. M. T., a žádá tímto tedy, aby na něj bylo aplikováno zvláštní opatření dle § 47 zákon o azylu, konkrétně povinnost osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené. K uvedenému návrhu žalovaný nicméně konstatuje, že žalobce se v žádosti o propuštění o osobě tohoto jména ani jednou nezmiňuje a ani nespecifikuje jeho vazbu či vztah k této konkrétní osobě, která mu má nyní poskytnout ubytování. Stejně tak se o této osobě nezmínil ani v rámci řízení o mezinárodní ochraně. Nejedná se tedy bezesporu o jakkoli pevnou osobní vazbu žalobce na uživatele předmětné nemovitosti, která by zaručovala jeho setrvání na území České republiky a součinnost při řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tím spíše, pokud se na ní nebude muset ani jakkoliv finančně podílet.
15. Co se týče žalobcovy údajné družky paní L.T. H., která mu má ubytování bezplatně zajistit a zároveň ho i v případě propuštění finančně podporovat, žalovaný k tomuto uvádí, že ani tato skutečnost nedokládá, že by žalobce po svém propuštění skutečně správnímu orgánu poskytoval součinnost.
16. V žalobě žalobce uvádí, že prohlášení jeho družky žalovanému zaslal a rozporuje, že žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že existenci této vazby žalobce nijak neprokázal. Žalovaný uvádí, že bylo zjištěno, že žalobce k žádosti o přezkum skutečně prohlášení jeho družky zaslal, avšak technickou chybou datové schránky toto nebylo zobrazeno k datu vydání rozhodnutí a žalovaný tuto skutečnost dokládá do spisu posléze. Nicméně ani tato skutečnost není s to závěry žalovaného důvodně zvrátit. Žalovaný nevidí důvod, proč právě za doby ubytování u paní P. M. T., respektive L.T. H. by se na jeho postoji mělo cokoliv

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

měnit, když se samozřejmě jedná o zcela otevřené ubytování, kde se zdržovat může, ale nikdo mu také nebrání v jeho opuštění a pokračování vyhýbání se jeho povinností ve vztahu k jeho pobytu na území České republiky. V případě jmenovaného žalovaného k tomuto přesvědčení jednoznačně dospěl již ve svém rozhodnutí č. j. OAM-968/BA-BA01-BA06-Z-2025 ze dne 3. 9. 2025 a dle názoru žalovaného se v tomto směru v situaci žalobce nezměnilo naprosto nic, co by vedlo žalovaného ke změně jeho závěru.

17. Žalovaný postupoval v souladu s právními předpisy, proto navrhoval, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci soudem

18. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 46a odst. 8 zákona o azylu).
19. S ohledem na skutečnost, že žádný z účastníků nepožádal o nařízení jednání a soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné, rozhodl o žalobě bez jednání (§ 46a odst. 8 zákona o azylu).
20. Krajský soud se nejprve zabýval rozsahem přezkumu žaloby. Postupoval v souladu s požadavky rozsudku Soudního dvora EU ze dne 8. 11. 2022 o předběžné otázce ve spojených věcech C-704/20 a C-39/21, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid. Z něho je nutno dovozovat, že správní soud je povinen při přezkumu rozhodnutí o zajištění cizince přihlížet i k vadám a nezákonnostem rozhodnutí, které zjistí sám, bez ohledu na námítky uplatněné žalobcem. V řízení o přezkumu rozhodnutí o zajištění cizince se proto s ohledem na specifika institutu zajištění *neuplatní* pravidlo soudního přezkumu v *mezích uplatněných žalobních bodů* (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a správní soud je oprávněn, resp. povinen identifikovat případné další nezákonnosti zajištění (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 11. 2022, č. j. 34 Az 36/2022-32, č. 4439/2022 Sb. NSS). Tyto závěry lze vztáhnout na rozhodnutí o propuštění ze zařízení podle § 46a zákona o azylu, v uvedených intencích tak krajský soud přistoupil k posouzení zákonnosti rozhodnutí o nevyhovění žádosti o propuštění ze zařízení.
21. Žaloba je důvodná.
22. Podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu může ministerstvo v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkácího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.
23. Podle § 46a odst. 10 zákona o azylu, *„ministerstvo po dobu platnosti rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění zkoumá, zda důvody zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany trvají. Ministerstvo při předání rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany poučí o jeho právu požádat o propuštění. Žádost o propuštění je žadatel o udělení mezinárodní ochrany oprávněn podat nejdříve po uplynutí 15* Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

dnů ode dne nabytí právní moci posledního rozhodnutí ministerstva nebo soudu k zajištění, podle toho, které rozhodnutí nabylo právní moci později; to platí i pro podání opakované žádosti o propuštění.“

24. V nyní posuzované věci žalobce požádal o propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců. Měl za to, že předložil nové poklady a uvedl nová tvrzení prokazující, že splňuje podmínky pro propuštění. Žalovaný jeho žádosti nevyhověl. Žalobce měl za to, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a trpí vadami.
25. Podle § 76 odst. 1 s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem a) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, b) proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, c) pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
26. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Je třeba odkázat na další rozhodnutí týkající se vad rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2008, č. j. 2 Cad 38/2007-55, „případě, že správní orgán nerozhodne o celé žádosti žalobce (zde opomine jeden z předložených důkazů založených ve spisu), je to důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal v rozhodnutí správní orgán za základ, nemá oporu ve správních spisech“. Dále lze zmínit rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 6. 2014, č. j. 38 Ad 2/2013-56, podle kterého „pokud odvolací správní orgán v napadeném rozhodnutí uvedl, že určitou odvolací námitku žalobce neuplatnil ve správním řízení, ač tak učinit mohl, ovšem samotný správní spis obsahuje přípis žalobce, který tuto odvolací námitku obsahuje, jedná se o vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisem“. Shora uvedené závěry lze aplikovat i na nyní posuzovanou věc.
27. Krajský soud porovnal obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí s obsahem správního spisu a zjistil, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ svého rozhodnutí, je v rozporu se správním spisem. Současně shledal, že úvahy žalovaného jsou nepřezkoumatelné.
28. Krajský soud po prostudování správního spisu zjistil, že na č. 1. 82 správního spisu je obsažena žádost žalobce o propuštění ze zajištění ze dne 30. 10. 2025, přičemž je na ní razítko Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 31. 10. 2025. Součástí této žádosti jsou přílohy, pod č. 1. 81 Doklad (potvrzení) o zajištění ubytování ze dne 25. 6. 2025 a dále neočíslované Prohlášení k žádosti o propuštění ze zajištění s ověřovací doložkou pro legalizaci ze dne 2. 9. 2025 (dále jen „prohlášení“).

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

29. V prohlášení paní L.T. H., narozená dne X, bytem X, sdělila, že žalobce osobně zná, je to její druh, se kterým žije dlouhodobě ve společné domácnosti a má v plánu s ním uzavřít sňatek. Finančně jej zabezpečí, poskytne mu finanční prostředky k zajištění obživy, včetně prostředků na případné dojíždění na kontroly na pracoviště správního orgánu. Zároveň mu zajistí bezplatně ubytování ve svém bydlišti na adrese X. Na ověřovací doložce je uvedeno shodné datum narození a adresa pobytu, jako paní L.T. H. uvedla v prohlášení, ověřeno dle občanského průkazu.
30. Z protokolu o podání vysvětlení ze dne 25. 8. 2025, č. j. KRPA-268431-9/ČJ-2025-000022-ZZC, který je součástí správního spisu, krajský soud zjistil, že již během tohoto vysvětlení žalobce policii sdělil, že má přítelkyni a chce s ní zůstat v České republice. Uvedl, že s přítelkyní je ve vztahu již jeden rok, ale zná se s ní čtyři roky. Označil ji jménem L. T. H.
31. Žalovaný na straně 3 napadeného rozhodnutí uvedl, že „co se týče žadatelovy údajné družky paní L. T. H., která mu má ubytování bezplatně zajistit a zároveň ho i v případě propuštění finančně podporovat, správní orgán k tomuto uvádí, že existenci této vazby žadatel nijak neprokázal a údajné prohlášení této jeho družky, o němž se žadatel v žádosti o propuštění zmiňuje, nebylo toto prohlášení správnímu orgánu do den vydání tohoto rozhodnutí doloženo“. Toto tvrzení je však v přímém rozporu s obsahem správního spisu, který prohlášení paní L. T. H. obsahuje. Žalovaný na danou skutečnost reagoval ve vyjádření k žalobě takto: „Žalovaný uvádí, že bylo zjištěno, že žalobce k žádosti o přezkum skutečně prohlášení jeho družky zaslal, avšak technickou chybou datové schránky toto nebylo zobrazeno k datu vydání rozhodnutí a žalovaný tuto skutečnost dokládá do spisu posléze. Nicméně ani tato skutečnost není s to závěry žalovaného důvodně zvrátit“. S uvedeným tvrzením se krajský soud neztotožňuje.
32. V případě, že žalobce v průběhu správního řízení předložil důkaz, který měl prokázat účinnost zvláštního opatření, měl žalovaný povinnost se s ním vypořádat. Nejen, že to žalovaný neučinil, navíc z technických důvodů na jeho straně shledal, že žalobce daný důkaz vůbec nepředložil a vyvozoval z této skutečnosti zcela zásadní závěry v neprospěch žalobce. Takovýto postup není možný.
33. Žalobce se prostřednictvím předloženého prohlášení pokoušel prokázat, že má v České republice zázemí a družku, se kterou má dlouhodobý vztah. Je třeba připomenout, že žalobce osobu uvedenou jako družku v prohlášení zmiňoval již v protokolu o podání vysvětlení ze dne 25. 8. 2025. Nejedná se tak o osobu, o které by správní orgány ve správním řízení dosud neměly ani zmínku. Za této situace bylo povinností žalovaného pečlivě vážit a odůvodnit, z jakých důvodů není s ohledem na možné osobní vazby žalobce v České republice přistoupit k uložení zvláštního opatření a vysvětlit, jaké pochybení a postup žalobce případně zdůvodňují ponechání žalobce v zařízení pro zajištění cizinců. Jakákoli taková úvaha v napadeném rozhodnutí chybí.
34. Taktéž krajský soud shledal nepřezkoumatelnou úvahu žalobce týkající dokladu o zajištění ubytování. Žalovaný na straně 3 napadeného rozhodnutí uvedl, že „Žadatel odůvodnil prostřednictvím svého právního zástupce aktuální žádost o propuštění ze zajištění tím, že má zajištěno ubytování na adrese X u ubytovatelky paní P. M. T., a žádá tímto tedy, aby na něj bylo aplikováno zvláštní opatření dle § 47 zákon o azylu, konkrétně povinnost osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovení. K uvedenému návrhu správní orgán nicméně konstatuje, že žadatel se v žádosti o propuštění o osobě tohoto jména ani jednou nezmiňuje a ani Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

nespecifikuje jeho vazbu či vztah k této konkrétní osobě, která mu má nyní poskytnout ubytování. Stejně tak se o této osobě nezmínil ani v rámci řízení o mezinárodní ochraně. Nejedná se tedy bezesporu o jakkoli pevnou osobní vazbu žadatele na uživatele předmětné nemovitosti, která by zaručovala jeho setrvání na území ČR a součinnost při řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tím spíše, pokud se na ni nebude muset ani jakkoli finančně podílet“. K uvedenému krajský soud sděluje, že adresa, která je uvedena na dokladu o ubytování, se plně shoduje s adresou, kterou uvedla paní L. T. H. ve svém prohlášení a prokazovala, že se na této adrese bude s žalobcem zdržovat a poskytne mu na ní bezplatně ubytování. Stejná adresa byla uvedena na ověřovací doložce jako adresa pobytu paní L.T. H. Omezil-li se žalovaný v této souvislosti toliko na úvahy týkající se ubytovatelky, aniž by zohlednil vzájemnou provázanost žalobcem předložených podkladů, zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

35. Jelikož se žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nezabýval konkrétními okolnostmi případu, neuvážil o předložených podkladech a nezabýval se tvrzeními žalobce, navíc skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy, krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady a nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.
36. Krajský soud se dále zabýval tím, zda je třeba věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.) nebo toliko zrušit. Judikatura správních soudů se v otázce, zda v případě nezákonnosti rozhodnutí o zajištění soud toto rozhodnutí pouze zruší nebo zruší a vrátí k dalšímu řízení, liší. První linie judikatury vychází ze skutečnosti, že soudní řád správní neumožňuje soudu rozhodnutí správního orgánu pouze zrušit a nevrátit (srov. § 78 odst. 4 s. ř. s.; viz např. rozsudky NSS ze dne 5. 2. 2014, č. j. 1 Azs 21/2013-50, ze dne 27. 2. 2014, č. j. 6 Azs 19/2013-47, či výše citované rozsudky č. j. 4 Azs 228/2014-34, č. j. 10 Azs 41/2020-43, a č. j. 5 Azs 107/2017-28). S opačným postupem, kdy bylo rozhodnutí o zajištění pouze zrušeno a věc nebyla žalovanému vrácena, se lze setkat např. v rozsudcích ze dne 8. 2. 2021, č. j. 5 Azs 419/2019-49, ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 Azs 93/2018-68, nebo ze dne 21. 5. 2020, č. j. 7 Azs 417/2019-60. Krajský soud posuzoval nikoli rozhodnutí vydané z moci úřední, ale jednalo se o rozhodnutí o žádosti žalobce – jakkoli bylo úzce navázáno na vlastní rozhodnutí o zajištění. Pokud by krajský soud napadené rozhodnutí o žádosti toliko zrušil, nebylo by jakkoli rozhodnuto o žádosti žalobce o propuštění. S ohledem na stále existující žádost proto musí žalovaný po vrácení věci soudem řízení o žádosti řádně ukončit.
37. Žalovaný tak musí bezprostředně po vrácení věci postupovat podle § 46a odst. 13 písm. c) zákona o azylu. Toto ustanovení sice situaci, kdy bylo zrušeno rozhodnutí o propuštění ze zajištění, výslovně neuvádí. Ale s ohledem na podobnost a stejná východiska žádosti o propuštění dle zákona o azylu a zákona o pobytu cizinců lze analogicky vycházet z § 127 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Dle něj zajištění musí být bez zbytečného odkladu ukončeno rozhodne-li soud ve správním soudnictví o zrušení rozhodnutí o zajištění cizince, o zrušení rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění nebo o zrušení rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení; povinnost propustit cizince vzniká vyhlášením zrušujícího rozsudku. Krajský soud má za to, že v posuzované věci je tedy na základě analogie se

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

zákonem o pobytu cizinců třeba dospět ke stejnému závěru a cizinec musí být ze zajištění propuštěn vyhlášením zrušujícího rozsudku (§ 46a odst. 13 písm. c) zákona o azylu ve spojení s § 127 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců].

38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Náklady procesně úspěšného žalobce tvoří náklady právního zastoupení advokátem, a to: odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 4 620 Kč za jeden úkon. Ve věci se jednalo o dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., a to 1) příprava a převzetí věci, 2) sepsí žaloby, v celkové výši 9 240 Kč. Dále je součástí náhrady nákladů paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 450 Kč za jeden úkon při shora uvedených úkonech právní pomoci podle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 900 Kč, celkem tedy 10 140 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů byla zvýšena o daň z přidané hodnoty v zákonné výši (2 129 Kč), celkem tedy náhrada nákladů řízení činí 12 269 Kč. Krajský soud uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Ostrava 1. prosince 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.